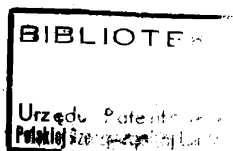

15 lipca 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 100.

Kl. 13 a 10.

Paul Engelhardt,
Tegel
i Fritz Neuhaus,
Berlin (Niemcy).

Komora wodna do kotłów opłomkowych.

Zgłoszono: 3 listopada 1919 r.

Udzielono: 10 maja 1924 r.

Pierwszeństwo: 10 kwietnia 1918 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy komory wodnej do kotłów opłomkowych, w której szwy nitowe są przeniesione nazewnątrz, a to w celu dokładniejszego uszczelnienia tych szwów, ażeby woda nie mogła wciśnąć się między blachy i dostać się do nitów. W tym samym celu, jak wiadomo, zostaje uszczelniona zapomocą samorodnego spawania szczelina szwu nitowego, co jednak posiada tę wadę, że blachy zostają rozmaicie rozżarzone lub nawet spalone, co odbija się szkodliwie na ich wytrzymałości. W tym więc wypadku jest się zbyt zależnym od zręczności robotnika. Dla uniknięcia tej wady, stosownie do wynalazku, zostaje wstawiony w szwy nitowe trzeci element, nadający się do uszczelniania. Wynalazek polega na tem, że pomię-

dzy szwy nitowe zostają wstawione blachy, lub też pomiędzy rozszerzające się ku przestrzeni wodnej szwy zostają wstawione, ewentualnie zalane druty, przyczem stykająca się z przestrzenią wodną powierzchnia blach wstawionych lub drutów zostaje zaszczelniona.

Fig. 1—3 przedstawiają sposoby wykonania wynalazku w przekroju przez komorę wodną.

Według fig. 1 i 2 blacha okalająca *b* jest znitowana z bocznymi ściankami komory wodnej *a*. Według fig. 1 pomiędzy blachę okalającą i ścianki boczne komory zostaje wstawiona blacha uszczelniająca *c*, która z wewnętrznej strony *d* zostaje uszczelniona tak, że otrzymuje się dokładne uszczelnienie nitów. Według fig. 2 do tego samego celu

służą druty uszczelniające *e* o okrągłym lub trójkątnym przekroju, aby, zwłaszcza w tym ostatnim wypadku, mogły dokładnie zachodzić pomiędzy rozszerzone uprzednio szwy nitowe. Również można druty te zalać w rozszerzonym szwie i następnie wcisnąć je głębiej w szczelinę szwu przez doszczelnianie.

Fig. 3 przedstawia komorę wodną, w której, zamiast urządzenia blachy okalającej, obie blachy boczne komory wodnej zostają zagięte w bok i połączone przez znitowanie. I w tym wypadku zostaje wstawiona blacha uszczelniająca *c*.

Ten nowy sposób konstrukcji komory wodnej posiada tę zaletę, że nawet

nie bardzo uzdolniony robotnik może dobrze znitować jej blachy, ponieważ cała operacja odbywa się na zimno, dzięki czemu jakość blach nie obniża się wskutek przegrzania.

Zastrzeżenie patentowe.

Nitowana komora wodna do kotłów opłomkowych z zewnętrznymi szwami nitowymi, tem znamienna, że w szwy nitowe są włożone blachy dodatkowe (*e*), lub w szwy rozszerzające się ku wnętrzu komory wodnej są włożone, względnie zalane, druty (*e*), przyczem powierzchnie blach dodatkowych lub drutów, stykające się z wodą, są doszczelnione.

